

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Piacz. SIMONFFY-ház a város-házával szemben.

HIRDETÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Pérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Table with subscription rates: Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve; Egész évre; Félévre; Negyedévre; Egy hónapra.

Hirdetési díj:

Table with advertising rates: Öt-hasábsorú sor egy sorú beíratásáért 5 kr.; Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.; Nyúttér 4 hasábsorú sorúért 20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Szerda, június 20.

119. szám.

A tiszta-eszlári ügy.

— saját tudósítónktól. —

A tárgyalás első napja.

Nyiregyháza. jun. 19.

(Sürgöny levél, feladatott d. u. 5 és fél órakor.) Ma délelőtt feladott s az esti lapban bizonyos közzétett táviratomban néhány szóval érintve volt már a tárgyalás lefolyása és az itteni hangulat.

A tárgyalási terem főleg Nyiregyháza város és Szabolcs megye intelligenciájával telt meg. — Nők csak kevés számmal voltak.

A hallgatók között meglehetősen érdeklődés mutatkozott, mely főleg nagyban emelkedett akkor, midőn a vádlottak bevezettetek. Mindenki csak azok arczát igyekezett vizsgálni.

Az elnök Korniss, a törvényszék bemutatásával nyitotta meg a tárgyalást s aztán igen higgadt, nyugodt, s pártatlan hangon bevezető beszédet mondott, melyben a jelen tárgyalás czéljait az elnök, hogy az hivatalva van azon rejtély fátolyát felemelni, mely Solymosi Eszter hajadonnak el-tünését takarja.

Ne busuljon Solymosiné, felelt Scharf. Majd megkerül, valahon lefeküdt aludni. A mendemondára ne hajtson semmit. Nánáson is volt olyan hír, hogy a zsidók ölték meg egy leányt, mégis szerencsésen megkerült.

Elnök: Mely idő tájban mondta Hurné, magának, hogy Eszter nem jött haza? Solymosiné: Két óra tájban.

Elnök: Hogy bánt Hurné Eszterrel? Solymosiné: Nagyon jól, annyira, hogy Eszter akkor tájban megörült is, hogy Hurné ajándékot akar neki adni.

Elnök: Hogy keletkezett az a gondolata, hogy a zsidók ölték meg Esztert? Solymosiné: Mindenki erről beszélt kérem. Akármerre jöttem mentem, mindenki ezt hajtogatta előttem. Meg aztán „isten megjelentette előttem”.

Elbeszéli, hogyjárt nála egy idegen a ki azt mondta neki, hogy akár élve akár halva megkerül Eszter 1000 forintot kap. Einhorn ur meg 200 frtot ígért ha Esztert előkeresem.

Elnök: A múlt kihallgatásnál azt adta elő, hogy 1000 frtot ígért Einhorn. Solymosiné: Tévedtem kérem, mert csak 200 frtot. Meg volt nálam egy asszony is, aki azt mondta, hogy menjek el velem Mármarosba, egy nagy tudóshoz és vigyünk az Eszter ingéből hacsak egy darabkát is, és aztán majd megkeríti az, Esztert.

Elnök: Irja le Esztert! Solymosiné: Nem tudok én írni. (Derültség.) Elnök: Mondja el, hogyan nézett ki? — Solymosiné: Kerek ábrázata volt, barna.

Elnök: Hát a fogai ritkák? Solymosiné: — Nem. Gyönyörű szép, egymás mellett álló fogai voltak. Elnök: Hát a természete milyen volt? Solymosiné: A mi igaz, igaz. lármas eseléd volt bíz ő az bizonyos, meg kell adni.

Solymosiné kihallgatása ezzel véget ér, és helyét foglal: végig bent marad. Seyfert és Eötvös fentartják jogukat, hogy később kérdéseket intézhessenek a tanukhoz.

Eötvös kéri, hogy a tanuk között jelen van e Scharf Móríc, s ha igen, miként idéztetett be? Erre a törvényszék határozatát kéri.

Elnök: Nincs itt, de itt fog lenni. Friedmann védő azon nézetének ad kifejezést, hogy jó volna, ha a tanuk úgy hallgattatnának ki, hogy ne legyenek velük szemben azok a kik a vizsgálatba be-folytak.

Elnök: Majd ha észre vétetik valami befolyásolás, akkor van helye a kérelem-nek. Friedmann. Akkor már késő lesz. Ezután vádlottak és tanuk kivezetettek és beszóllítatik:

Özv. Solymossy Jánosné. Solymosiné fekete liszter pöttyögő derekat viselt, fekete alapszínű ruhát, és fekete selyem kendőt fején, tehát gyászba volt öltözve, rosszul nézett ki, igen meg van törve, de azért elég elevenen adta elő beszédét sőt néha a kelleténél terjedelmesebben is kiterjeszkedett. Panasolja, hogy leányát Eszter megölték a zsidók. A leánya eltűnése után délután találkozt Scharffal és feleségével, a kiknek szintén sirva mondta el, („Bizony isten sirtam,“ — mondja) hogy leánya elveszett.

Ne busuljon Solymosiné, felelt Scharf. Majd megkerül, valahon lefeküdt aludni. A mendemondára ne hajtson semmit. Nánáson is volt olyan hír, hogy a zsidók ölték meg egy leányt, mégis szerencsésen megkerült.

Elnök: Mely idő tájban mondta Hurné, magának, hogy Eszter nem jött haza? Solymosiné: Két óra tájban.

Elnök: Hogy bánt Hurné Eszterrel? Solymosiné: Nagyon jól, annyira, hogy Eszter akkor tájban megörült is, hogy Hurné ajándékot akar neki adni.

Elnök: Hogy keletkezett az a gondolata, hogy a zsidók ölték meg Esztert? Solymosiné: Mindenki erről beszélt kérem. Akármerre jöttem mentem, mindenki ezt hajtogatta előttem. Meg aztán „isten megjelentette előttem”.

Elbeszéli, hogyjárt nála egy idegen a ki azt mondta neki, hogy akár élve akár halva megkerül Eszter 1000 forintot kap. Einhorn ur meg 200 frtot ígért ha Esztert előkeresem.

Elnök: A múlt kihallgatásnál azt adta elő, hogy 1000 frtot ígért Einhorn. Solymosiné: Tévedtem kérem, mert csak 200 frtot. Meg volt nálam egy asszony is, aki azt mondta, hogy menjek el velem Mármarosba, egy nagy tudóshoz és vigyünk az Eszter ingéből hacsak egy darabkát is, és aztán majd megkeríti az, Esztert.

Elnök: Irja le Esztert! Solymosiné: Nem tudok én írni. (Derültség.) Elnök: Mondja el, hogyan nézett ki? — Solymosiné: Kerek ábrázata volt, barna.

Elnök: Hát a fogai ritkák? Solymosiné: — Nem. Gyönyörű szép, egymás mellett álló fogai voltak. Elnök: Hát a természete milyen volt? Solymosiné: A mi igaz, igaz. lármas eseléd volt bíz ő az bizonyos, meg kell adni.

Solymosiné kihallgatása ezzel véget ér, és helyét foglal: végig bent marad. Seyfert és Eötvös fentartják jogukat, hogy később kérdéseket intézhessenek a tanukhoz.

Bovezetettik első rendű vádlott.

Schwarz Salamon aki állítólag az Eszter gyilkolásánál, annak nyakát metszette meg.

Schwarz (37 éves) kis sovány ember, kaftánban, és hosszú vuklival. Ertelmesen és tisztán beszél magyarul. Az elnök kérdéseire elmondja, hogy

azért volt T. Eszláron, hogy ott pályázzék az üresedésben levő sakteri állomásra. Pénteken este érkezett, Taubhoz szállott, s másnap 8—9 órakor a zsinagógába mentek, hol körülbelül 11-ig maradtak.

Elnök: Kivel jött ki a templomból? Schwarz: Sokan jöttünk egyszerre, mert az isteni tiszteletnek vége volt. Rosenfeldhez utközben bementek egy pohárka pálinkára, onnan ebédelni Taubhoz. Déltájban ültek az asztalhoz.

Elnök: Hozott-e valaki ebéd ideje alatt bort? Schwarz: Igen Rosenberg. Ebéd után pihentek egy darabig, aztán 4—5 óra között a délutáni isteni tiszteletre ismét a templomba mentek.

Elnök: Önt azzal vádolják, hogy Solymosi Eszter szándékos megölésében része volt, s ön metszette meg annak a nyakát.

Schwarz nem ütődik meg, ölében össze teszi két kezét s nyugodtan felel, hogy ilyet ő soha sem tett. Hivatkozik a társadalmi és természeti törvényekre, melyek tiltják a gyilkosságot, s melyek lehetetlennek mondják, hogy ember oly bünt elkövethessen.

Elnök: Ön egy ízben előttem azt a vallomást tette, hogy megütötte Solymosi Esztert és az meghalt, — de később e vallomást visszavonta.

Schwarz: Igen, mert nagyságos elnök urnak azt méltóztatott mondani, hogy előadásom nem valószinű. Vallottam, mert félakartam magam áldozni, hogy kinaimtól szabaduljak, akkor tájban beteges voltam, s mert ártatlanul szenvedő társaimat gondoltam vallomásom által megszabadíthatni.

Eötvös védő: Elfogadása után mikor tudta meg, hogy mivel vádolttatik? Schwarz: 3—4 nap mulva. Védeni akartam magamat, de nem akartak meghallgatni.

Funták: Rosenberg hányszor hozott bort? Schwarz: Egyszer. Funták: Hát ételt hozott e valaki? Schwarz: Igen, a szomszédból a szombati ételt. Hogy kihozta azt nem tudja. Székelygyűvőd: Ösmert-e Jungert Adolfot? Schwarz: Igen.

Székely: Tette látogatásokat valahol szavazatokért? Schwarz: Nem. Elnök: A szombat estét hol töltötték? Schwarz: Lichtmannal voltunk hivatalosak. Ott voltunk 10 óráig.

Heimann: Szombaton az ebéd után imádkoztak-e az asztalnál? Schwarz: Igen és a szokásos dalmot önekeltek el. Heimann kéri Grosz Mózest és Nussbaum t. ladányi lakosok megidézését. Ezekkel jött ki Schwarz a templomból.

Itt az ülés fél órára felfüggesztetett.

Szünet után.

A mai tárgyalás legérdekesebb része következett a szünet után. A Schwarzon kívül gyilkosság gal vádolt másik három vádolt hallgattatott ki.

Wollner koldus, (fekete néger kinizésű göndör hajjal s duzzadt ajakkal) azt adja elő, hogy ő faluról falura járt, mert nem tudott megélni.

Elnök: Ön jelen volt Solymossy Eszter meggyilkoltatásánál. Wollner: Nem tudok semmiről semmit. Én kérem idegen voltam Eszláron, és ha történt volna is valami, ilyen dologhoz bizalmas ember kell, nem idegen. Mikor Móríczezal szembesítették, és én azt kérdeztem tőle, hogy mondja szembe hogy engem ő hívott volna be a templomba, — erre egy szót sem tudott felelni és hallgatott.

Elnök: Volt-e Nyiregyházán? Wollner: Igen sokszor! Elnök: Ha tudta, hogy vádolva van, miért nem jelentkezett?

Wollner. Nem tudtam. Az bizonyítja legjobban, hogy ide mertem jönni, ha tudtam volna éppen ide nem jöttem volna.

Friedmann védő: Olvas-e ujságot Wollner. Nem! Friedmann: Móríc szemébe moudta magának, hogy ő hitta be. Wollner. Nem mondta kérem. Nem merhettem mondani. „Sohse szabaduljak ki innen elevenen, ha ezt szemembe moudta.

Buxbaum Abrahám szintén gyilkossággal vádolt lengyel származásu tanító. Alacsony köpezős, jól táplált, szöke fiatal ember, serjedező bajusszal, kis keeske szakállal, s hosszú hajtekeresekkel. A legérdekesebb alak a vádlottak között, mindig mosolyog, s vonatottan rosszul beszél magyara: rul, de ezt is bürtönben tanulta, mert azelőtt egy szót sem tudott. — Ő is tagadja a gyilkosságot, s nevet á vád felett. Hogy lehetne az? Hogy lehetnék én gyilkos? ismétli többször. Elmondja, hogy a szombati napot hol és mivel töltötte.

Braun Lipót kis vézna, sovány, sápadt arcu, hajtekeres. — Ő is sakter választásra ment T. Eszlárra, Taubnál ebédelt stb. — A gyilkoságról mit sem akar tudni.

Elnök ezután a legfőbb tanut Scharf Mórícot

szóllítja be. A közönség soraiban roppant izgatottság támad, mindenki izeg mozog helyén, ágoskodik s kíváncsi szemekkel néz az ajtó felé, hol a nevezetes gyermek belép. Móríc elevenen, minden zavar vagy tartózkodás nélkül lép be. Széjjel van néz, hanem egyenesen az elnök elé siet, s egy lépésnyi távra, közel a korláthoz simulva, meg áll. — Jól néz ki, szinte elhízott, s közönyösen ropogtatta ujjait, türelmetlenül várta míg elmondhatta mondókját.

Elnök konstataálni kívánja, a védők felé fordulva, hogy azért hallgattatik ki most soron kívül; mert az éjjel is valami „különös történet a fogház helyiség körül a hol Móríc lakik.”

Friedmann védő kéri, hogy az összes vádlottak behívassanak, hogy Scharf Móríc, ezek előtt és ennek behatása alatt telhesse meg vallomásait.

Megtörténik Scharf az apa elfordítja tekintetét, s nem néz a fiu felé, a szuronyos bürtön örök háta mögött meghuzza magát. Móríc izgatottan izeg-mozog s ujjaival kör-mével a korlát fáját kapargatja.

Eötvös ismételve kéri, hogy mi mődon idéztetett meg Scharf Móríc tanu a tárgyaláshoz, kinek lett a megbízó kézbesítve? Hol tartózkodott Scharf Móríc mástel év óta, s kéri hivatalosan kijelenteni, hogy mit jelent az törvényesen, hogy „közizgazgatási törvény felügyelete alatt” állott. Ilyet ő nem ősmér.

Elnök kijelenti, hogy az iratok fel-olvasásakor e kérdésre megadatik a válasz. — Az idéző sincs az iratok között, s annak megkeresésére egy hivatalnok kiküldetik.

Eötvös benyújt egy jegyzőkönyvet mely Bary és Haros jelenlétében vétettet fel, s melyben Scharf kérte, hogy fiát a nagy ünnepekre nagyszüleihez bocsássák. Kéri hogy az apának e jogos kérelmével szemben a fiu miként kezelte?

Elnök hivatkozik egy általa a miniszteriumhoz készített felterjesztésre, melyben a fiu azon határozott óhaja volt kife-jezve, hogy továbbra is a megyeháznál kíván maradni.

Eötvös kimutatja, hogy a mostani jegyzőkönyv, az említett beadványnál később kelet.

Elnök ünnepélyes hangon figyelmezteti Mórícot, hogy apja ellenben nem tartozik tanuskodni, s azokat kell elmondania a mit idegenekről tud.

Scharf Móríc most elmondja ezt a történetet a mit már sokszor ismételt s a melyet lapunk is közölt.

*) Utánna jártam s ennyit sikerült megtudnom, hogy állítólag a menet éjjel a kis Mórícza ellen mé-renyletet akartak volna tenni.

A mai tárgyalásról esti kiadásunkban kimerítő távirat fog hirt hozni.

A közönség soraiban, és védők között derült, nyugtalanság és izgatottság váltak fel egymást. Mint a villám féskeli be magát minden agyba egy gondolat, mely a fiu iránti rokonszenvet rontja, s mely befolyással lehet a végtárgyalás menetére és eredményére. Móríc egy szuszra, fennakadás nélkül, évet, napot, nevetek ózítálya mondja el az esetet oly éneklő hangléjtéssel mint mikor a kis gyermekekkel a lezket mondatták el. Sokan nem tarthatják vissza a hangos nevetést sem, s az elnök csendet inteni kénytelen.

Vallomásának semmi új pontja nincs. Az első kihallgatásnál mit sem vallott, hanem csak akkor, mikor Retsky Bandi csendbízott azzal fenyegette, hogy ha a válót el nem mondja örökös rabságban lesz. — Mikor azt beszélt Móríc, hogy vágta a nyakát Soly mosi Eszternek, az öreg Scharf izgatottan, s csaknem kikelve önmagából elkeseredésében szidalmazó szót ejtett ki.

Elnök: Ne beszéljen bele, mert különben kivezettem.

Scharf. Kérem tessenek kivezetetni, mert nem hallgathatom.

Friedmann védő. Tudja-e azt tanu, hogy ha bármily vallomást tenne is, azért semmiféle bántódása sem lenne, s ez esetben talán másként vallana; Móríc z. (Az előbbi reczitáló hangléjtéssel) Mindent elmondtam a mit tudtam. — Többet nem mondhatok.

Elnök: Ide hallgass fiam! Igaz-e az, hogy te fenyegetések közt vallottad a mit vallottad.

Móríc z. Nem bántott senki.

Elnök: Azt mondják, hogy erre a mit vallasz betanítottak.

Móríc z. Nem tanított engem senki.

Elnök: Tudod-e, hogy az a mivel vádolsz az nagy büntény.

Móríc z. Tudom.

Eötvös Károly védő kéri megkérdezni, tanu, hogy tudja-e azt, hogy a tárgyalás után oda mehet a hova neki tetszik, s nem kell Henter várnagyhoz visszamennie.

Elnök felteszi a kérdést.

Móríc z. Tudom, Hiszen szabaddal vagyok.

Eötvös. Kéri azt, hogy mondattasék el a fiu val mondókája versben is.

Roppant zaj, kiáltások: Ez rendetlen-ség! Elnök csendet, figyelmezteti a halgatóságot s kijelenti, hogy ezt nem kérdezi meg.

Eötvös csak azért mondta ezt, mert tudja hogy versekre is tanították Mórícot.

Következnek a szembesítések a négy gyilkossal vádoltakkal.

Móríc z. sorsa valamennyinek szemébe mondja a vádat, de mindenik beszédét egyformán szóról-szóra így kezdte: „1882-ik évben Tisza-Eszláron... stb.“ Az évszámot minden mondatában felvette s nem hiányzott a hivatalos nyelvben ösmeretes „m i s z e r i n t“ sem.

E szembe mondásoknál fejlődtek ki a legizgatottabb és legérdekesebb mozzanatok. P. o. Schvarecz Salamón így kezd a vád elmondása után egy kérdését Móríc-hoz:

— Nekem mered azt mondani, hogy láttál...

Elnök: (közbeszól) Nem engedhetem hogy tanuhoz gorombán szóljanak.

Eötvös. Schvarecz nem volt goromba sőt nem is fejezte be mondatát. Neki joga van tanuhoz kérdést intézni.

Elnök, A hang volt goromba, melyen vádolt szólni kezdett.

Schvarecz. Kérem tek. kir. törvényszék: „hiszen a kinek szeme van, füle van, láthatja, hallhatja, hogy ez a fiu be van tanítva.“

Móríc Wollner koldusnak is szemébe mondja a vádat.

Buxbaum türelmetlenül, toporzékolva hallgatja Mórícot, s egyszerre kifakad, elkiáltja magát, s a törvényszék

s z i n e l ő t t arczal köpi Mórícot, hogy aljas, hazug; hátul az öreg apa szóval dühödten ugrik fel, a közönség felugrul, s nagy zaj láma keletkezik; az elnök alig képes a nyugalmat ismét helyre állítani, s azután folytattatik a kihallgatás.

Friedmann védő, kéri, hogy a tanu a német ajku Buxbaumhoz német nyelven szóljon, mert így inkább meg lesznek nyugodva, a kibken talán alaptalanul az a gyanu ébredt volna fel, hogy a fiu a magyar nyelven elmondottakra betanított.

Buxbaum. Na hát mond szemembe, németül. Hiszen tudsz. Otthon jól tudtál.

Móríc z. Én nem tudok más nyelven csak magyarul, csak magyarul fogok beszélni.

Buxbaum. Hát hol fogtam én Soly-mossy Esztert.

Móríc z. A lábánál.

Buxbaum. Előbb a fejét mondtad, most meg a lábát. Hát miért mondtad akkor másképp?

Elnök. A kérdézősködés nem a vádolt dolga.

Seyfert közzvádó megjegyzi, hogy csak az mondatott meg a fiunak, hogy nem kell atyja ellen vádat tenni, ha nem akar, de az nem mondatott meg, hogy tehet ha akar.

Elnök. Hallottad fiam! Hát akarod-e vádolni apátat akkor is ha nem kérdeznék?

Móríc z. Én mindent elmondok a mit tudok, és vádolni fogom apámat is. (Mozgás a közönség között.)

Végül még több kérdések intézettek volna Móríc-hoz, de nehogy a keresztkérdések megzaklattassanak Friedmann védő a tárgyalás berekesztését indítványozta. A tárgyalás berekesztetett.

A tárgyalás berekesztése után a kis Móríc sugárzó kipirult arczal futott, „Henter bácsit keresni. Utközben kimenet, saját fülemmel hallottam, mikor többen így szölköztek hozzá: „Ne félj fiam! Jól volt! Beesületedre válik! s megveregettek a vállát.“

Szemtanu beszélt el, a fővárosi hírlapírók is megírták lapjaiknak, vagy Henter a tárgyalás után ujjongó örömmel ülelte meg és csókolta Mórícot.

A holnapi tárgyalás még a mainál is érdekesebbnek és izgatobbnak ígérkezik.

A mai tárgyalás.

Nyiregyháza, június 20.

(Saját tudósításunk ered. távirata feladatott reggel 1/2 8 órakor. Az izgatottság a városban a közönség között nőttön, és a csoportosulások ma még sokkal tömegesebbek. A hangulat feszült. A megyeház előtt roppant népesüdület van. A mai második napi tárgyalás igen érdekes lesz, mert a Scharf Móríc szembesítése folytattatik, s a keresztkérdések tétetnek hozzá, nevezetesen az államügyész, és védőügyvédek fogják a fiut kérdezgetni.

Napi hírek.

— A Debreczeni Ellenőr-nek ugyan-csak meggyült a dolga a tiszta-eszlári ügy végtárgyalásával. A szerkesztőség ajtaja valóságos ostromnak van kitéve, a lázasan tudni vágyó közönség a rendesebnel gyorsabb lépéssel nyit be hozánk lapért, és jaj nekünk ha a lap véletlenül akkor még el nem készült. A közönség irlgalmat nem ismer, és s z ó b e l i felvilágosítást kér, mit — nagyon természetesen — meg is kell adni. Mikor lesz már a valódi drámai jelenet? Hát a Scharf Mórícot mikor szembesítik? Jött sürgöny? Nem jött sürgöny? Hurin é vallott-e már? — Ily és ehhez hasonló kérdésekre kell most a választ készen tartanunk; pedig ha ez a jó közönség — melynek

e rendkívüli érdeklődése különben megboosájt-ható — tudná, hogy mit tesz az, naponta két lapot előállítani, akkor a kérdéseket bizonyára rövidebbre szabná. Az érem másik fele azonban tömeges előzetőket mutat, és így a szives látogatókat — dacára bokros teendőinknek — még a szokottnál is szivesebben látjuk. Hozza isten!

— **Czigány-honvéd.** Hogy mily odaadó ragaszkodással és szeretettel viseltetik a honvédség minden egyes tagja. József főhercegre a m. kir. honvédség főparancsnoka iránt, a legjobban tanúsítja a következő eset, melyet katonai Körben hallottunk elbeszélni. — A tanzászlóalj egyik századánál van egy czigány honvéd is, a ki többszöri gyengélkedése miatt ninosen kellően kiképezve, most hogy a főhercegre itt járt, — századparancsnoka a szemle előtti napon kihallgatásra rendelte és megmondta, hogy ő a szemleben nem fog kivonulni — erre a czigány vitéz a legnagyobb megilletődéssel mondtá, hogy ő minden áron szeretné látni a jó meg a nagy főherceget — hát ő hiába honvéd, ha nem láthatja a kit ő úgy szeret, már ő jelenti alással inkább kiszökik a gyakorló-térre — de mégis megnézi azt a jó főherceget, kiről azt mondják, hogy még czigányul is tud, aztán hát én nem hibáztam hogy engem becsújjanak. — Látva a kapitány a lelkesült érzelme nyilvánulását de nehogy a tüzlervinál valami bajt csináljon nem adott neki föltényeket. — A czigány honvéd úgy végig csinálta a gyakorlatot, hogy semmi kifogás nem lehetett. A századost nagyon megdicsérték — de a czigány sem maradt el, oda állott a kapitány elé s mondja: Na lássa én hoztam a szerencsét — láttam a fenséges urat, most már zárasson be vagy két napra. Nem bánom; — kiülöm. — szivesen.

— **A triezti bombamerénylet utó-játéka.** Most folyt le Innsbruckban a végtárgyalás Sabbadini, udinei ügyök ellen, ki azzal volt vádolva, hogy Oberdank merényletét tudva elmozdította. — Sabbadini ugyanis 1882. szept. 15-én és 16-án Oberdank Vilmost és ennek társát, Ragosa Donatót kocsin elszállította Udineből Ronchiba és ezzel elősegítette a merénylők átjvetelét az olasz-osztrák határon. A vádlevél kiemeli, hogy Sabbadini szerezte a két merénylőnek a kocsi, még pedig nyilván az udinei osztrák-ellenes párt megbízásából és hivatkozik Antonio Giordani udinei gyógyszerésznek (a kitől Sabbadini a kocsi szerezte) a vizsgálóbíró előtt tett azon kijelentésre, miszerint ő tudta, hogy Oberdank és Ragosa politikai céllal mennek át osztrák területre. Sabbadini azt állítja ugyan, hogy ő a merénylőket nem ismerte, s egyszerűen mint kocsis működött, de ki van derítve, hogy ő a kocsi már jóval ezeknek megérkezése előtt rendelte meg és hogy a merénylőkkel igen bizalmasan érintkezett. Egyáltalán a tanuvallo-mások megezáfolják Sabbadini állítását. A tárgyalás titkos volt. Az esküdtzsek kilencz szóval három ellen az ő felsége elleni orgyilkosság kísérletében büntreszenek nyilvánította a vádlatot. E verdict alapján a bíróság Sabbadinit felségárusulás büneért halálra ítélte.

Felolós szerkesztő és kiadó lapu'ajdonos
Vertesi Arnold.
Főtanácskars: Karczag Vilmos.

Rohitsi Savanyuviz

„Tempel forrás“

legtisztább sós-égyényes savanyuviz ajánlatik mint a legkedveltebb üdítő szer, továbbá gyomor és béhurut, gyomortágulás, váltóláz s egyáltalában minden harutos bántalmaknál.

1 pintes üveg 28 kr.

1 itezes 22 „

1 meszelyes 16 „

Kapható minden nagyobb ásványviz és fűszeráru kereskedésben.

Évenkint 3 sorsolás.

Evenkint 3 sorsolás.

Legközelebbi huzás f. évi július 1-én.

Ezen huzásban főnyeremény 50,000 forint. Továbbá 1 nyeremény 5000 frt, 4 nyeremény 1000, 10 nyeremény 500 frt, 25 nyer. 100 frt, 30 nyer. 50 frt, 52 nyer. 25 frt.

A nyeremény sorsoláson kívül törlesztési sorsolás is történik; minden e törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel huzott sorsjegy tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint kaphatók a

PESTI MAGY. KERESK. BANK VÁLTÓÜZLETÉBEN
Budapest Dorottya-utóza 1. sz.
valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

MAGYAR Vörös-Kereszt-Egylet SORSJEGYEK.

Évenkint 3 sorsolás.